

Farní zpravodaj

Český Krumlov

19. 6. 2022

č. 25 - 2022

po starších, velekněží a učite/
ho trpět... bude zavržen od
bude muset mno/
trpět... bude vzkrísen.

Lk 9, 22 Syn člověka
tů Zákona... bude zabit a ži

Cyklus C
12. neděle
v mezidobí

Evangelium
Lk 9, 18-24

Svatost ve starozákonním pojetí vyjadřuje především Boží vše přesahující velikost, transcendenci. Na začátku svého protočeského poslání vidí Izaiáš v jeruzalémském chrámě Boží trůn a nad ním serafy, kteří volají: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, celá země je plná jeho slávy“ (Iz 6,3). O něco později čteme v knize tohoto proroka Boží otázku: „Ke komu mě chcete přirovnat, k tomu se podobám? Praví Svatý“ (Iz 40,25; Boží svatost se projevuje tím, že Boha nelze srovnávat s ničím stvořeným. V Am 4,2 Pán přísahá při své svatosti, protože není nic většího, co by nám mohlo ručit za jeho slovo. Jeho svatost uprostřed lidu je zárukou jeho slitování (srov. Oz 11,9). Svatość Boha je už ve Starém zákoně vázána na jeho jméno. V ustanoveních o potrestání těch, kdo obětují své dítě pohanskému bohu Molekovi, se uvádí zdůvodnění přísného trestu: Znečistili mou svatyni a znesvětili mé jméno.“ (Lv 20,3).

Maria radostně vyznává svatost Božího jména, a tak, aniž je to výslovně řečeno „ho posvěcuje“. Posvěcováním Božího jména se posléze stane obsahem jedné z proseb modlitby, kterou její Syn bude učit své učedníky: „posvěť se jméno tvé“ (Mt 6,9; Lk 11,2). Nazaretská dívka zastupuje hlas mnohých ze svého lidu, kteří slovy žalmu 115,1 volali: „Nikoli nám, Hospodine, ale svému jménu zjednej slávu!“ Zde se sice nevyskytuje přímo pojem „svatosti“, nýbrž „slávy“, nicméně oba výrazy jsou si velmi blízké a vzájemně se prolínají. Oslavování Božího jména klade důraz na chválu Boha na místě, kde je Boží jméno přítomno, zatímco jeho „posvěcování“ zdůrazňuje, že je Bůh prostřednictvím svého jména uděluje člověku svou sílu, aby mohl budovat Boží království.

Maria od svatého Božího jména přechází přímo k chvále Božího milosrdenství. Jak spolu tyto dvě skutečnosti souvisejí? Můžeme říci, že velmi úzce. Už zjevení Božího jména Mojžíšovi se děje v kontextu Boží péče o ujařmený izraelský lid v Egyptě: „Viděl jsme utrpení svého lidu, který je v Egyptě, slyšel jsem jejich nárek na biřice; ano, znám jejich bolesti. Proto jsem setoužil, abych je vysvobodil z ruky Egyptanů a vyvedl je... Nyní křik k Izraelitům pronikl ke mně, viděl jsem útlak, kterým je Egyptané utiskují“ (Ex 3,7-9). Tento láskyplný Boží plán, který se následně s pomocí Mojžíše a Árona uskuteční, se hluboce všípí do víry Izraele. Pokaždé, když budou říkat: „Hospodine, nás vyvedl z Egypta“ (srov. Ex 20,2; Dt 5,6; Žl 81,1; 114,1 aj.). Projevy Božího milosrdenství pokračují po uzavření sinajské smlouvy, v níž byly svobodně Izraelitům dány pevné a trvalé meze, které činí z jejich každodenního života život Božích dětí v bratrském společenství. Je ale pozoruhodné, že právě jejich selhání bezprostředně po uzavření této smlouvy, kdy propadli modloslužbě zlatému býčku (srov. Ex 32), dává podnět k ještě hlubšímu zjevení Boží podstaty. Mojžíš se přimlouvá za lid a touží uvidět Boží slávu. Hospodin mu slíbí splnění jeho přání: „Převedu před tebou celou svou dobrotu a vyslovím před tebou jméno Hospodin. Svozu přízeň dává tomu, komu chci, a smilovává se nad tím, nad kým chci“ (Ex 33,19). Druhého dne ráno Mojžíš vystoupí na horu Sinaj s dvěma kamennými deskami, které připravil pro obnovu smlouvy. A tam Hospodin sestoupí v oklaku, prochází okolo Mojžíše a – to už je v knize Exodus potřetí – zjevuje své jméno: „Hospodin, Hospodin, Bůh milosrdný a věrný! Prokazuje milosrdenství tisícům, odpouští vinu, zločin a hřích...“ (Ex 34,6-7).

Boží milosrdná láska, která s člověkem soucítí, podporuje ho v jeho slabosti a pozvedá z bídy, je velkým tématem Starého zákona. Je proto zcela prosti biblickému zjevení tvrdit, že ve starozákonních knihách se setkáváme s Bohem „pouze“ spravedlivým, přísným a trestajícím, zatímco v Ježíšově evangeliu je nám ukazován Bůh jako milující, odpoštějící Otec.

Kdo chce takovým způsobem – snad v dobré víře – vyzdvihovat novost Ježíšovy radostné zvěsti, zřejmě si neuvědomujeme, že se dopouští hereze markionismu, která byla církví odmítnuta už v 2. století. Maria velebí Boží milosrdenství ne jako něco nyní zcela nového, ale nachází je v mnoha událostech dějin svého izraelského národa. V králi Davidovi si Bůh například vybírá „muže podle svého srdce“ (1 Sam 13,14), protože nesoudí člověka podle vnějšího zdání, ale „hledí na srdce“ (1 sam 16,7). Skrze Jeremiáše pak oznamuje obnovu, kterou budou provádět psatýři podle jeho srdce (srov. Jer 3,15).

Drama milosrdné lásky Boha k jeho lidu dobře vyjadřuje působení proroka Ozeáše v Severním království v 8. stol. Př. Kr. Jméno narozené Ozeášovy dcery Lóruháma (tj. Neomilostněná) je poselstvím pro celé království: Hospodin už Izraeli kvůli jeho četným nevěrnostem nebude dál prokazovat své milosrdenství a odpuštění. Rozhodl zřici se ho jako svého lidu, což má naznačit jméno prorokova syna Lóami (tj. Nejste můj lid). Ale pak Bůh ukáže hlubinu svého srdce a dojde k obratu. Lidsky srozumitelným jazykem prohlašuje: „Mé vlastní srdce se proti mně vzepřelo, jsem pohnut hlubokou lítostí“ (Oz 11,8). V tom není projev nějaké vrtkavosti Boha, který se rozhoduje podle okamžité nálady. Sám uvádí důvod svého rozhodnutí: „Nedám průchod svému planoucímu hněvu, nezničím Efraima, protože jsem Bůh, a ne člověk? Jsem Svatý uprostřed tebe; nepřijdu s hněvivostí“ (Oz 11,9). Boží svatost nekonečně přesahuje smýšlení člověka. V hlubinách svého srdce Bůh nachází řešení, které vždy přináší člověku záchranu. A tak milosrdenství, spravedlnost a věrnost jsou v Bohu v naprosté harmonii a v jednotě.

„Biblické poselství o Božím milosrdenství není poselstvím o nějaké laciné milosti“ (W. Kasper). Bůh od lidu, který si vyvolil za svůj vlastní, očekává, že mu bude v jeho podstatné vlastnosti podobný. Výzva: „bud'te svatí, neboť já, Hospodin, váš Bůh, jsem Svatý!“ (Lv 19,2) se už v požadavcích proroků na spravedlnost blíží podobě, kterou jí dá jednou Ježíš: „Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec!“ (Lk 6,36). skrze Ozeáše Bůh jako manžel svého lidu pronáší velký příslib, v němž je ale obsažen také náročný ztávazek: „Zasnoubím si tě navěky, zasnoubím si tě spravedlností a právem, milosrdenstvím a slitováním, zasnoubím si tě věrností a poznáš Hospodina“ (Oz 2,21).

Jedním z nejvýraznějších projevů tohoto milosrdného pouta Hospodina a jeho lidu má být v životě Izraele pozornost vůči slabým a chudým a péče o ně. V Mojžíšově zákoně je motivována dějinnou vzpomínkou na prožitý útlak v Egyptě (srov. Ex 22,20; Dt 10,19; 24,22), z něhož Hospodin vyvedl svůj vyvolený lid vztaženou paží a zachránil ho (srov. Ex 22,20-26), znevýhodňovat chudého při soudním sporu (Ex 23,6-8) nebo ho vysát lichvou (srov. Ex 22,24-26). Zvláštní pozornost je v Zákoně věnována nařízení o sobotním odpočinku (srov. Ex 20,9-10; Dt 5,12-15), který platí pro otroky a cizince, a ustanovení o sedmém roku, kdy mají pole ležet ladem, aby se z nich mohli živit chudí (srov. Ex 23,10-11), a kdy má být otrokům nabídnuta svoboda (srov. Dt 15,1-18). Podobnou funkci měl i každý padesátý – jubilejní – rok (srov. Lv 25,8; 27,14). Jelikož psaný zákon nebyl často respektován, staral se Bůh o důstojné postavení chudých skrze neúnavnou službu proroků, mezi nimiž sociálním poselstvím vynikají především Ámos a Ozeáš působící na severu, v judském království Izaiáš a Micheáš, v babylónském vyhnanství potom Ezechiel a prorok nazývaný dnes Druhý Izaiáš.

pokračování příště....

„Velebí má duše Hospodina“ Modleme se s Marií – P. doc. Jaroslav Brož, Th. D. S. S. L.

Mše svaté v týdnu od 19. 6. 2022 do 26. 6. 2022 Český Krumlov:

20.06.	Po	
21.06.	Út	-----
22.06.	St	
23.06.	Čt	
24.06.	Pá	na poděkování s prosbou o Boží požehnání v rodině
25.06.	So	
26.06.	Ne	za farnost

Přehled bohoslužeb

	PONDĚLÍ 20.06.	ÚTERÝ 21.06.	STŘEDA 22.06.	ČTVRTEK 23.06.	PÁTEK 24.06.	SOBOTA 25.06.	NEDĚLE 26.06.
ČESKÝ KRUMLOV <i>SV. VÍT</i>	17:00R		17:00P	17:00R	17:00R		9:30 G
ČESKÝ KRUMLOV <i>KLÁŠTER</i>							
VĚTRNÍ							8:00 VT
PŘÍDOLÍ							11:15P
VĚŽOVATÁ PLÁNĚ							11:15VT
KÁJOV					8:00P		8:00P
HOŘICE NA ŠUMAVĚ							
VYŠŠÍ BROD							8:00R
LOUČOVICE							9:30R
Liturgické texty: 12. neděle v mezidobí I. čtení: Zach 12, 10 - 11 II. čtení: Gal 3, 26 - 29 Evangelium: Lk 9, 18 - 24							

- * Ve středu 22. června se bude konat v Českém Krumlově po mši svaté v 17:45 hodin **katecheze pro dospělé a zároveň příprava na svátost biřmování.**
- * Ve čtvrtek 23. června je slavnost Narození sv. Jana Křtitele.
- * V pátek 24. června je slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.
- * V pátek 24. června bude v Českém Krumlově na faře od 15:30 hodin setkání ministrantů.
- * V sobotu 25. června je památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie.
- * V sobotu 25. června se bude konat v 10:00 hodin v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše kněžské svěcení. Z rukou diecézního biskupa J. E. Mons. Vlastimila Kročila kněžské svěcení přijme Bc. Pavel Kasal a Mag. Theol. Martin Matouš Vávra, CFSsS.
- * V sobotu 25. června v Českém Krumlově v klášteře mše svatá je mimořádně zrušena.
- * V sobotu 25. června bude v Kájově od 15:30 hodin první svatá zpověď dětí.
- * V neděli 26. června **budeme v Českém Krumlově po mši svaté přijímat intence na měsíc červenec.**
- * V neděli 26. června se uskuteční v Kájově při mši svaté první svaté přijímání.

Přílohy farního zpravodaje

- 1) Apoštolská penitenciárie – dekret – II. Světový den prarodičů a seniorů

APOŠTOLSKÁ PENITENCIÁRIE

DEKRET

Apoštolská penitenciárie, pro rozhojnění zbožnosti věřících a spásu duší, pravomocí, která jí byla svěřena Svatým otcem Františkem, z Boží Prozřetelnosti papežem, pozorně přijala prosby, jež jí nedávno zaslal kardinál Kevin Joseph Farrell, prefekt Dikasteria pro laiky, rodinu a život, u příležitosti II. Světového dne prarodičů a seniorů, vyhlášeného papežem Františkem na čtvrtou červencovou neděli, a dobrotivě umožňuje získat 24. července 2022 z nebeských pokladů církve *plnomocný odpustek*. Tento odpustek, který lze také přivlastnit duším v očistci, mohou za obvyklých podmínek (svátost smíření, přijetí Eucharistie a modlitba na úmysl Svatého otce) získat prarodiče, senioři a všichni věřící, kteří se v duchu skutečného pokání a vedení láskou zúčastní u příležitosti II. Světového dne prarodičů a seniorů slavnostní mše svaté, které bude předsedat Svatý otec František v papežské bazilice ve Vatikánu, anebo se zúčastní různých obřadů, jež se budou konat na celém světě.

Tento Soud milosrdenství nadto umožňuje věřícím získat v tento den *plnomocný odpustek*, pokud věnují příhodný čas tomu, že reálně nebo prostřednictvím komunikačních prostředků navštíví staré sestry a bratry, kteří se nacházejí v nouzi či obtížích (např. nemocné, opuštěné, nemohoucí a podobně).

Také nemocní staří lidé a všichni, kdo z vážného důvodu nemohou vycházet z domu, budou moci získat *plnomocný odpustek*, jestliže se zřeknou jakéhokoliv hříchu a mají úmysl splnit, jakmile to bude možné, tři obvyklé podmínky, a připojí se k posvátným obřadům tohoto světového dne duchovně, zvláště v době, kdy se budou slova papeže Františka šířit prostřednictvím komunikačních prostředků, a milosrdnému Bohu přitom obětují své modlitby a bolesti nebo obtíže vlastního života.

Aby se tedy přístup k získání Božího odpuštění, otvíraného klíči církve, při laskavém pastýřském přístupu usnadnil, žádá tato penitenciárie snažně, aby se všichni kněží pověřeni fakultami zpovědníků ochotně a velkoryse věnovali slavení svátosti smíření.

Tento dekret bude platit pro II. Světový den prarodičů a seniorů. Jakákoliv ustanovení, která jsou s tímto v rozporu, nejsou na překážku.

Vydáno v Římě v sídle Apoštolské penitenciárie 30. května roku 2022 od Pánova vtělení.

Mauro kardinál Piacenza
velký penitenciář

Krzysztof Nykiel
regent